

Ostatnia Wieczerza Pana Jezusa

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przybliżanie zbawczego dzieła Pana Jezusa;
- stopniowe wprowadzanie w przeżywanie Wielkiego Czwartku;

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- korzystając z treści opowiadania, omawia znaczenie pamiątki danej przez kogoś ważnego;
- poprawnie stwierdza, że w Wielki Czwartek Pan Jezus pożegnał się z uczniami podczas Ostatniej Wieczerzy;
- przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy powtarzane w kościele;
- wyjaśnia, kogo dotyczy polecenie Pana Jezusa: „To czyńcie na Moją pamiątkę”.

Metody

zabawa, opowiadanie, lektura Biblii, śpiew, praca plastyczno-techniczna, ew. pokaz lub film.

Środki dydaktyczne

tekst opowiadania, ilustracje.

Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Przypomnienie wiadomości z poprzednich zajęć (warto zapytać, które dzieci były w kościele w Niedzielę Palmową). W czasie rozmowy należy zapytać: Jak nazywa się tydzień rozpoczęty Niedzielą Palmową? Jaki jest ten tydzień – wesoły czy smutny? Dlaczego?

Po wyjaśnieniu, że Wielki Tydzień jest czasem smutnym, nauczyciel rozpoczyna zabawę *Wesołe miny*. Dzieci dobierają się w pary. Zadaniem jednego dziecka z pary jest wywołanie uśmiechu u drugiego poprzez wykonywanie śmiesznych, zabawnych min. Dzieci zamieniają się rolami. Komentując zabawę, nauczyciel podkreśla, że rozśmieszenie kogoś nie jest łatwe wtedy, gdy temu komuś jest smutno, gdy spotkało go coś przykrego. A właśnie wtedy smutna osoba potrzebuje pocieszenia.

II. Rozwinięcie

1. Opowiadanie z załącznika.
2. Analiza opowiadania zmierzająca do konkluzji, iż czasami ktoś, kto wybiera się gdzieś daleko lub na bardzo długo, spotyka się z bliskimi. Chce się z nimi pożegnać i powiedzieć, jak bardzo ich kocha, chce coś zostawić im na pamiątkę. Pan Jezus też pożegnał się z uczniami – na Ostatniej Wieczerzy, czyli kolacji w Wielki Czwartek.
3. Lektura Biblii lub opowiadanie na podstawie – Mt 26, 26-28.
4. Analiza tekstu biblijnego. Kończąc analizę tekstu, nauczyciel pyta: Kto słyszał słowa podobne do tych wypowiedzianych przez Pana Jezusa? Kto powtarzał te słowa? Gdzie ksiądz mówi te słowa Pana Jezusa?
5. Porównanie ilustracji Pana Jezusa podnoszącego chleb podczas Ostatniej Wieczerzy i kapłana unoszącego Hostię (jeśli nauczyciel nie ma odpowiednich ilustracji w dużym formacie, dzieci porównują obrazki w swoich podręcznikach).
6. Krótki komentarz nauczyciela o tym, że Pan Jezus przed swoją męką, śmiercią i zmartwychwstaniem zostawił uczniom najlepszą pamiątkę – siebie samego pod postacią chleba i wina. Ostatnia Wieczerza Pana Jezusa była pierwszą Mszą Świętą, a Pan Jezus dał uczniom zadanie: od tej pory mieli powtarzać to, co On zrobił, żegnając się z nimi.

7. Śpiew refrenu:

*Chrystus Pan karmi nas swoim świętym Ciałem,
chwalmy Go na wieki!*

Źródło: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/677,chrystus_pan_karmi_nas/ (dostęp: 03.03.2017).

III. Zakończenie

Nauczyciel krótko przypomina, że Wielki Czwartek to dzień, w którym Pan Jezus pożegnał się z uczniami podczas wieczerzy (posiłku), zostawiając im specjalną pamiątkę. Stwierdza, że ten Wielki Czwartek to także święto każdego księdza (warto pomodlić się z dziećmi w intencji księży z parafii).

Praca z podręcznikiem – wykonanie polecenia.

Inna propozycja pracy

Praca plastyczno-techniczna „Prezent” – wykonanie drobnego upominku z plasteliny dla bliskiej osoby, tematyka dowolna (nauczyciel może podać kilka przykładów, np. serce, kwiatek, ludzik). Zachęcając dzieci do wręczenia komuś prezentów, warto przypomnieć, że Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy powiedział, że po tym poznaje się Jego uczniów, że są dobrzy dla innych.

Film rysunkowy lub prezentacja o Ostatniej Wieczerzy.

Załącznik

Ania patrzyła ciekawie na pierścionek mamy. Tata przywaczył to i zapytał:

- Podoba ci się ten pierścionek?*
- Tak! – odpowiedziała Ania. – Jest bardzo ładny.*
- Nie tylko ładny, ale i ważny! – stwierdziła mama. – To moja pamiątka.*
- Jaka pamiątka? – włączył się do rozmowy Bartek*
- To pamiątka po waszej prababci, a mojej babci Zosi – powiedziała mama. – Jak byłam mała, to często spędzałam u prababci święta i wakacje.*

Babcia opowiadała mi wiele ciekawych historii ze swojego życia, a ja słuchając ich, patrzyłam na pierścionek jak ty teraz – dodała, widząc, że Ania nadal uważnie przypatruje się pierścionkowi. – Kiedy babcia była już starsza i chora, zapytała mnie, czy zajmę się pierścionkiem, gdy jej już nie będzie. Babcia dostała go od swojej mamy.

– I co powiedziałaś? – zapytała Ania.

– Powiedziałam babci, że chętnie zaopiekuję się pierścionkiem i będę wspominać opowieści z jej życia. – Mama popatrzyła na pierścionek i dodała: – To najpiękniejsza pamiątka, jaką babcia mogła mi zostawić!

– Ja też mam pamiątkę – powiedział Bartek, niosąc niewielkie pudełko. To był samolot skleiony przez wujka Tomka.

– Ale ładny! – zachwycała się Ania.

– Kiedy wujek ci go dał? Przecież przeprowadził się do Ameryki trzy lata temu! – zapytał zdziwiony tata.

– Przed wyjazdem, gdy żegnał się z nami. Ja narysowałem mu mój portret, by o mnie nie zapomniał, a wujek dał mi ten samolot. Ta pamiątka to mój skarb! – powiedział Bartek i zaczął bawić się samolotem.